

«СОЮЗ-9» — В ПОЛЬОТІ

4 червня космічний корабель «Союз-9» продовжував політ навколо Землі.

Продовжуючи виконання програми науково-технічних експериментів, космонавти Ніколаєв і Севастьянов проводили опрацювання апаратури для виконання ручної орієнтації космічного корабля за зорями.

Крім того, космонавти проводили різноманітні медичні експерименти і дослідження. За даними телеметрії і доповіддю космонавтів, у них зберігається висока працездатність.

Екіпаж космічного корабля продовжує успішно виконувати програму польоту.

* * *

Космічний корабель «Союз-9» на 12 годину московського часу 7 червня зробив 90 обертів навколо Землі. Шостий робочий день космонавтів Андріяна Ніколаєва і Віталія Севастьянова відбувся з 13 години 6 червня до 5 години ранку 7 червня. Відповідно до прийнятого розпорядку роботи екіпаж корабля проводить спостереження земної поверхні і небесних світил, виконував наукові і медичні експерименти.

У сеансах радіозв'язку космонавти доповідали про результати візуальних спостережень. Поверхня планети на трасі польоту корабля приблизно на 80 процентів закрита хмарами, тому спостереження окремих районів Землі здебільшого утруднені. Пролітаючи над Африкою 6 червня близько 18 годин, борт-інженер Севастьянов виявив вогнища лісових пожеж. У тому ж районі було добре видно гору Кіліманджаро, вкриту снігом, з темним кратером у центрі, а також великі озера Танганьїку, Ньясу, Вікторію і водоспад.

Віталій Севастьянов повідомив про цікаві спостереження небесних світил. Проглядаючи зоряне небо в протисонячному напрямі, космонавти спостерігали одночасно освітлену Землю, сузір'я Південного Хреста, зірки Альфа і Бета Центавра, Канопус, Сіріус та інші. Дуже цікавими, за словами космонавтів, є фази заходження і сходу Сонця.

О 13 годині 40 хвилин московського часу 7 червня почався перший сеанс радіозв'язку сьомого дня польоту. Командир корабля Андріян Григорович Ніколаєв повідомив, що екіпаж почуває себе нормально і приступив до виконання програми чергового робочого дня.

(ТАРС).

НАТХНЕННЯ — КОМСОМОЛЬСЬКІ РІШЕННЯ

ДО ЗУСТРІЧІ, МАРКОВО!

Важкі дощові хмари, низько плывучи над землею, сиплють кришталеві краплі дощу. З гамірним сміхом молодь біжить до польового вагончика. Один за одним вбігають у нього, відхемлюючи і покваліливо витираючи струмочки води з відкритих облич.

Через мить з вагончика зразу неспішно, а потім все гучніше виривається, летить над буряковою плантацією пісня. І тільки-но прорвані рослини цукристих, що підставили маленькі росточки прохолодним, але таким жадаючим краплин дощу, наче вслухаються в бадьорий хор.

— Ой, дівчата, спина болить, — жартівливо кривлячись, говорить Тамара Писаренко — працівник Держбанку.

— То ти тому й проривала, стоячи на колінах, — сміючись зауважує котрась з дівчат.

— Ви смієтесь, а я особисто вперше на проривці, — признається секретар комсомольської організації дитсадка Ольга Корягіна.

— Якби ви знали, як важко було

спочатку. Яким нестерпно довгим був день. Здавалося, що палюче травневе сонце так ніколи й не опуститься за обрій. Коли не гяну вгору, а воно, немов приклеєне до небесного купола.

— Ото ж і видно, що ти втомлювалась. Вже мене наздоганяєш, — говорить Василь Богоріл — працівник санстанції, який з першого дня проривки захопив лідерство.

Нарешті, поділившись враженнями, хлопці і дівчата вмовкають. Другий секретар райкому ЛКСМУ Раїса Горленко розповідає про роботу XVI з'їзду ВЛКСМ.

— Не дивно, — говорить, — що саме зараз ми визналися допомогти на проривці цукрових буряків у колгосп імені Пархоменка, де склалося особливо критичне становище з цією роботою. Райком комсомолу звернувся до вас із закликом допомогти відстаючому. І в кожній із двадцяти дев'яти пер-

виннях комсомольських організацій райцентру знаходились добровольці. І приємно сказати про те, що ви не підвели. За два дні роботи кожний з вас не тільки виконував змінне завдання, а й значно персоніфікував його.

Останні слова комсомольського вожака тонуть в дружніх оплесках.

А ось і машина. Плавно гальмуючи на промоклій польовій дорозі, під'їждє до вагончика.

— По машині! — напіввисунувшись з кабіни, гукає колгоспний воїїн, незвичайно прохороший комсомольської бригади Володимир Братенко.

МІНУЛО кілька днів. Успішно закінчивши роботу, добровільна комсомольська бригада підприємств і організацій райцентру прощалася з селом, яке за кілька днів стало таким рідним і близьким.

— Мені зовсім не хочеться їхати, — чується засмучений голос котроїсь з дівчат...

— До побачення, Марково! Ми ще повернемося до тебе...

А. РУДЕНКО,
секретар комсомольської організації райредакції «Сільське життя».

снт. Добровелчківка.

Екзаменаційний твір про рідну землю.

Фото М. ГЕРНАВСЬКОГО.

Зустрічі виборців з кандидатами в депутати

Передвиборні зустрічі виборців з кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР тривають. Вони відбуваються в обстановці великої політичної активності.

У Мінську відбулася зустріч виборців з членом Політбюро ЦК КПРС К. Т. Мазуровим, у Ленінграді — з членом

Політбюро ЦК КПРС О. М. Шелепіним, у Ставропольському краї — з секретарем ЦК КПРС Ф. Д. Кулаковим.

Кандидати в депутати — товариші К. Т. Мазуров, О. М. Шелепін, Ф. Д. Кулаков виступили на цих зустрічах з промовами.

Тривають передвиборні зустрічі виборців з кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР. Вони проходять в обстановці великої політичної активності.

У Свердловську відбулася зустріч виборців з членом Політбюро ЦК КПРС А. П. Кириленком, у Тбілісі — з кандидатом у члени Політбюро ЦК КПРС В. П. Мжаванадзе.

Кандидати в депутати — товариші А. П. Кириленко і В. П. Мжаванадзе виступили на цих зустрічах з промовами.

(ТАРС).

Хліб твій насущний

ПРО випускників Бежбайрацької середньої школи Новоукраїнського району можна розповідати багато. Є серед них і агрономи, і механізатори, і вчителі, і інженери, доярки, будівельники... Працюють молоді спеціалісти не тільки в рідних селах, їх постійно заклопотаних, можна зустріти також в обласних та столичних центрах нашої країни. Та чи географія далеких і близьких доріг характеризує пульс трудових долей? Є інше, значиміше, котре містить в собі головну рису молодого сучасника. Це, в першу чергу, прагнення прикрашати садами світ, у котрий ти прийдеш засівати рідну ниву золотистими зернами, творити добро для людей.

Думаючи про сьогоднішніх випускників, знову і знову згадуєш одного з колишніх учнів Бежбайрацької школи Віктора Поліозюка. Виростає хлопчина у великій сім'ї. Батько ковалював у колгоспній кузні, мати — шовина в полі. Отже, ніслю повернення з школи, до якої майже семикілометрова відстань, доводилося і за меншими сестричками наглядати і уроки готувати. Чимало інших домашніх турбот лягало на плечі хлопця, та це не заважало добре вчитися. А коли наставали літні канікули, Віктор, як і його батьки, працював у колгоспі. На різних роботах трудився, і ніщо ще й досі не може згадати, щоб Віктор підставав від дорослих. Коли отримав атестат зрілості, вчителі пророкували неабияке щастя в житті, і воно прийшло. Але не

зразу. Вступив до Харківського електротехнічного інституту. Близьке закінчив вуз, мав запрошення на «цілком пристойні» посади, але приїхав у рідний район.

І асе ж ота хвиля, котра виносить сільську молодь до міст, потягнула й Віктора. Приїхав до Кіровограда. Непогано влаштувався. Ось-ось мав отримати квартиру, як раптом довідуємося, що В. Поліозюк переїхав знову у сільську місцевість.

Факт не поодинокий, коли людина повертається до свого заповітного, до того з чим звикла, без чого не може мати повного щастя. Любов до землі, котру привніс Вікторові вчитель, батьки, спалахнула у зрілості літ юним незгасним полум'ям, і він пішов до людей, котрі плескають з дня в день хліб наш насущний.

У ветерана сільської механізації колгоспу «Пам'ять Леніна» Вільшанського району комуніста Івана Тимофійовича Фоміченка — три сини — Борис, Анатолій і Василь. Браві хлопці, робочої енергії їм не позичати, в батька вдалося. По закінченні школи залишилися в селі, з технікою подружили. Нині вся механізаторська сім'я — на артілійній Дошці пошани.

Це не значить, ніби-то кожен випускник мусить за покликанням чи ні йти працювати на ферми, шоферами, трактористами тощо, одним словом — залишатися в селі. Сільське господарство на сучасному етапі свого розвитку потре-

бує спеціалістів грамотних не тільки технічно, економічно, а й естетично. Отже, треба їхати в інститути, технікуми, училища, але не заради того, щоб потім з дипломом інженера, вчителя, зоотехніка оббивати міські пороги в пошуках будь-якої роботи. Земля не терпить людей, котрі відриваються від неї, забувши про перший кусинь хліба, про першу склянку молока, які так свято піднесла колись тобі материнська рука.

Хліб твій насущний... Перед ним меркнуть коралі і діаманти... Коли ти виростив бодай один колос, бодай одне зерно поросло, кинуте з твоїх рук у щедру землю, ти маєш право на велику гордість. Про оце святе право на хліборобську гордість добре пам'ятають вчителі Новоградської середньої школи Олександрійського району, суботцівські педагоги Знамяцького району, вчителі і батьки села Цвітного, що в Олександрівському районі, та багато інших. Тут не просто для чергової галочки влаштувалися і влаштовуються зустрічі старшокласників з ветеранами колгоспної праці, не з метою екскурсій ідуть випускники в тракторні стани, на ферми, колгоспні майстерні.

А коли у мене талант актриси, бажання стати мореплавцем, пілотом-випробувачем? Будь ласка. Дерзайте! Головне те, щоби твоя душа лежала до роботи, щоби прихо-

див до неї ні з нічів'я, ні заради платні, а щиро і просто, як до сторінок цікавої книжки.

«В рядах ВЛКСМ мільйони школярів, — говорив у своїй доповіді на XVI з'їзді комсомолу перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников. — Це найбільший юний загін Ленінського комсомолу, учнівським комсомольським організаціям довіряються великі і відповідальні справи. Водночас у школярів немає достатнього життєвого досвіду, невеликий їх комсомольський стаж. Шкільні комсомольські організації потребують конкретної допомоги комітетів комсомолу, вчителів, організаторів позакласної виховної роботи...» Ці слова мають пряме відношення не тільки до поліпшення основного педагогічного процесу, а й до профорієнтації учнів. Не починай авральні заходи, коли молодь ось-ось полишить парту, а вдумливо, розумно прищеплювати дитині любов до праці тільки-но вона вперше переступить шкільний поріг, не просто проводити бесіди про професію, а вводити школяра у повну сутність тієї чи іншої роботи.

Адже дитина що задовго до букваря хвалиться: я буду льотчиком, я буду шофером, а я, як батько, на тракторі їздитиму... То велика мудрість елементарної дитячої психології, і байдуже до неї ставитися не можна. Треба щоби за основні роки перебування в школі випускник твердо знав своє місце в житті, свідомо відчував запах хліба насущного.

14 червня —
Вибори
Верховної Ради
СРСР

3 вдячності радянському закону

Йшли передвиборні збори на комбінаті. Слово попросила верстатниця Катя Лисенко:

— Нині весь радянський народ прагне до того, щоб день 14 червня, день виборів до найвищого органу державної влади — Верховної Ради Радянського Союзу зустріти невеликими трудовими здобутками. З чим прийдемо до цього дня ми, комсомольці лісотарного комбінату? Ми вже порадилися між собою і вирішили: до дня виборів виробити понадпланової продукції на 9 тисяч карбованців.

Ці слова підтримали оплесками. Наперед скажу, що тоді всі трудівники комбінату вирішили випустити додатково до плану продукції на 53 тисячі карбованців і що на 1 червня було вироблено додатково продукції десь на 40 тисяч карбованців. Отже, взяті зобов'язання не тільки виконуються, а й перевищуються. І в одній шерензі з старшими трудівниками йдуть комсомольці.

Комсомольці комбінату. Їх небагато. Тридцять вісім юнаків та дівчат — бондарів, верстатників. Є на комбінаті комсомольсько-молодіжний колектив лісорізного цеху, очолюваний ланковою Надією Скрипай. Працюють тут Валерій Семенов, Леонід Стеценко та інші. Щодня перевищують норми виробітку.

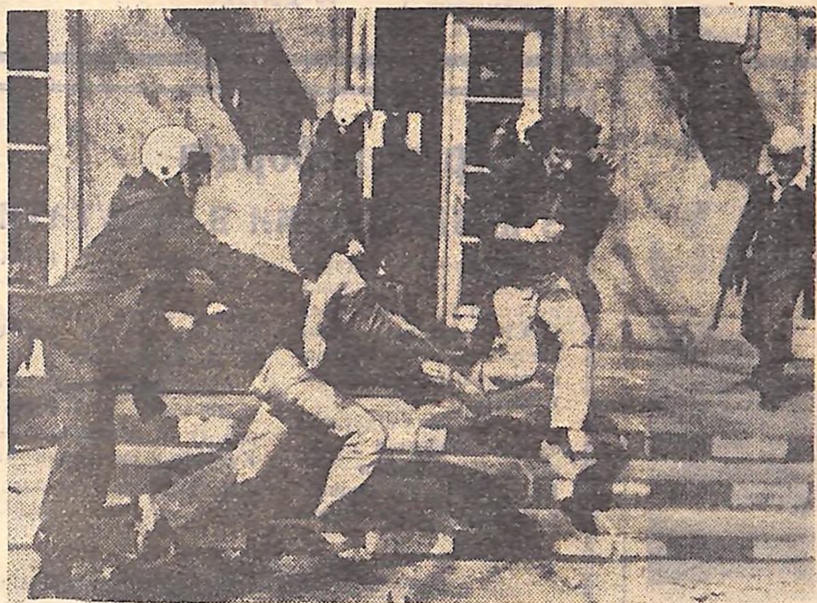
Добре працюють комсомольці Володя Гіба, Іван Ляхов, Валя Губань та інші. Пригадується, як ми працювали в день Всесоюзного ленінського суботника. Вийшли на суботник всі, як один. Леонід Стеценко був тоді у відпустці, але не

захотів відставати від товаришів. Того дня комітет виробив 27 кубічних метрів тарної планки, деревостружкової плити три з половиною кубічних метри... Окремі комсомольці показали приклад трудового героїзму. Так, Надя Скрипай того дня на своєму верстаті нарізала чотири з половиною кубометри тарної планки, перевикинувши таким чином денне завдання майже втричі.

У фонд п'ятирічки за день Всесоюзного суботника було перераховано близько 900 карбованців.

Зараз ми готуємося до виборів. Обговорили передвиборні Звернення ЦК КПРС та ЦК ВЛКСМ, прагнемо не тільки трудовими здобутками зустріти день 14 червня, а й допомогти старшим товаришам в підготовці до виборів. В комісію по проведенню виборів ввійшов наш комсомолец Леонід Стеценко. Багато хто з молоді допомагає обладнати агітпункти, а зараз допомагає в їх роботі. Серед агітаторів можна бачити Валю Балюк, Надю Скрипай, Володю Гібу та інших. Щодня хтось з молоді проводить з робітниками комбінату бесіди, розповідає про кандидатів у депутати, про основний закон нашого життя. А в переддень виборів ми будемо рапортувати старшим товаришам, комуністам, про нашу працю, про ті здобутки, з якими ми підійшли до цього урочистого дня.

В. БУЛДАКОВА,
секретар комітету комсомолу Цибулівського лісотарного комбінату.
Олександрівський район.

В багатьох країнах світу проходить масові мітинги, учасники яких вимагають термінового припинення американської агресії в Індокитаї. Багатолюдні антиамериканські виступи пройшли недавно в Лондоні і Західному Берліні. Поліція жорстко розправилася з демонстрантами.

На знімку: західноберлінська поліція збиває студентів під час антиамериканської демонстрації, в якій взяло участь більше 7 тисяч чоловік.

Фото ЮПІ-АПН.

**ТВІЙ РОВЕСНИК
ЗА РУБЕЖЕМ**

СПАДКОЄМЦЯМ І ПРОДОВЖУВАЧАМ СПРАВИ ЛЕНІНА

З В Е Р Н Е Н Н Я

учасників Всесвітньої зустрічі молоді
до радянських юнаків і дівчат

Ми, учасники Всесвітньої зустрічі молоді, присвяченої 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, представники різних демократичних і прогресивних організацій молоді і студентів зібралися в першій у світі країні соціалізму з нагоди 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, великого мислителя, революціонера і політичного діяча, геніального продовжувача революційної справи Маркса і Енгельса.

Велика Жовтнева соціалістична революція, вождем якої був В. І. Ленін, відкрила нову еру в історії людства, викликала до життя величезне піднесення боротьби народів за своє національне і соціальне визволення, наперед визначила появу і зміцнення світової соціалістичної системи, створила нові можливості для могутнього розвитку боротьби робітничого класу і демократичних сил капіталістичних країн, національно-визвольного руху.

Молодь і студенти всіх континентів шанують найвидатнішого революціонера нашої епохи, вчення і діяльність якого є для всіх прогресивних людей світу постійним джерелом творчого натхнення і революційної дії. Ідеї Леніна допомагають сучасній молоді знайти вірний шлях в її боротьбі на боці народів усієї землі за мир, національну незалежність, демократію і соціальний прогрес.

Радянській молоді випала честь бути спадкоємцем і продовжувачем початі Леніном справи побудови нового суспільства в СРСР.

Історія Ленінського комсомолу красномовно свідчить про величезний вклад радянської молоді в боротьбу народів СРСР за торжество соціалізму і комунізму. Безсмертні подвиги радянської молоді, її жертви, принесені в ім'я щастя радянських людей. Вони вписали героїчну сторінку в літопис переможної боротьби народів проти царизму.

Сьогодні радянська молодь наполегливо працює над перетворенням у житті ленінської програми комуністичного будівництва.

Використовуючи чудові умови, які їй забезпечив радянський народ, радянська молодь наполегливо вчиться і працює, активно сприяючи економічному, соціальному і культурному розвитку своєї країни. Яскравим зразком трудового ентузіазму молодих є ударні комсомольські будови. XVI з'їзд ВЛКСМ, який щойно закінчився, визначив завдання і зрослі обов'язки юного покоління

Країни Рад на новому етапі будівництва комунізму.

Радянська молодь з новою силою підтвердила, що вона вірна інтернаціоналістичним ідеям Леніна.

Своєю працею радянська молодь сприяє посиленню могутності СРСР, оплоту революційних і демократичних сил сучасного світу.

Вона вносить видатний вклад у справу солідарності з героїчною молоддю В'єтнаму, Лаосу і Камбоджі, які борються з злочинною агресією американського імперіалізму, підтримує справедливу боротьбу народів і молоді арабських країн проти імперіалістичної агресії Ізраїлю.

Радянська молодь активно підтримує молодь португальських колоній і півдня Африки, яка борється за свободу і незалежність своїх народів проти колоніалізму, неокolonіалізму і расизму.

Вона підтримує боротьбу народів і молоді проти фашистських і диктаторських режимів, проти мілітаристських і реакційних сил, агресивних блоків, усіх імперіалістичних сил, які є перешкодою на шляху гарантування миру та безпеки народів.

Прогресивна молодь світу високо оцінює вклад комсомолу в зміцнення згуртованості широкого молодіжного антиімперіалістичного фронту, в об'єднання зусиль молоді у міжнародній акції по обвинуваченню імперіалізму і боротьбі проти нього.

В силу всього цього радянській молоді належить роль одного з найбільш славних і передових загонів міжнародного демократичного руху молоді. Тому ми висловлюємо радянській молоді, Ленінському комсомолу нашу солідарність і глибоку повагу.

Від усього серця ми звертаємося до вас, молоді Країни Рад, спадкоємці і продовжувачі справи Леніна, з палкими побажаннями нових успіхів у комуністичному будівництві, у боротьбі за мир і соціальний прогрес, за щастя і процвітання вашої Батьківщини.

Хай живе у віках ім'я і справа Володимира Ілліча Леніна!

Хай живе єдність молоді у боротьбі проти імперіалізму, за мир, національну незалежність, демократію і соціальний прогрес!

Учасники Всесвітньої зустрічі молоді
«В. І. Ленін і молоді»

Ленінград, 4 червня 1970 року.

— ПО СУТІ, звідси й починається моя біографія, — говорить Василь Михайлович.

Чомусь кинулась в очі його зовнішність: м'яке волосся, зачесане назад, втомлено спало на високі скроні, сірі очі, уважні, проникливі.

— Звідси, — повторив ще раз і показав на корпуси цехів, з яких зграйками вибігали робітники-взуттєвники.

Працював майстром, інженером, начальником цеху. Тут став комуністом і одержав перше партійне доручення.

Потім довірили запропонувати полум'ям ленінської думки молодих. Їх тридцять. Всі різні: вразливі, бурхливі, врівноважені. Об'єднані метою гуртка комсомольської політосвіти «Бесіди про партію».

Він приходив до них у Ленінську кімнату і розпочинав заняття. А перед ним пильний день на серці так напружено і бентежно. Що за натура? Адже знає, що голос його, як завжди, прозвучить заклинання, твердо і дзвінкі дівочі голоси нараз обірвуться і зацікавлено стихнуть. А за мить на запрошення Василя Михайловича Ольга Челишева вийде до столу і жваво почне за самостій-

но підготовленим рефератом запрограмовану бесіду.

Мало-помалу розмова допливе до виробничих проблем фабрики. І тоді зринають емоції — зіткнувшись тридцять різних ха-

ревах ось-ось мали розпуститися. Довго б довелося чекати зеленого листу. То й добре, що брудьки ще не розкрилися...

Завтра — заняття. Буде розглядатися одна з найважливі-

ЯКЩО ЗВАЖИШ ВЧИНОК

Про того, хто несе світло
політичних знань

рактів. Починається полеміка, і її доведеться підтримувати, час від часу спрямовувати. Або переконувати і рекомендувати незаперечний авторитет книг...

Назустріч — ніяк та ще гамірні вулиці. Повернувшись на Червоногвардійську вулицю, де так рівно вишикувалися тополі.

— «Приморозок, — відмітив про себе. — А брудьки на де-

ших тем «Що таке політична партія?». Він готується до цієї розмови-зустрічі. Перед ним гіркі друковані слова, настільна книга «Основи політичних знань». Все це він зобов'язаний прочитати. Ввібрати в себе силу думок, переповнитись прочитаним, осмислити. Лише тоді не буде совісно дивитись у довірливі, трохи втомлені після роботи очі Людмилы Апаненко, широкі і відверто роз-

мовляти про виробничі та життєві клопоти Лариси Падурець.

ДО РЕЧІ, про Ларису. Три роки тому вона не з'явилася на перше заняття. Не було її і на другому. «Для чого воно мені?» — казала.

Василеві Михайловичу Ситнику довго і терпляче довелося добирати способи допомогти Ларисі перекопатися. І водночас... боявся, щоб якимсь негарним не переступити грані тактовності. Дослухався людей, радівся. Якимось навіть вписав поруч з темою заняття «Боротьба проти імперіалізму — важливе завдання комуністичного руху», відомий афоризм будь-який факт слід не хвалити чи гудити, а розбирати, як математичну задачу.

І, признатися, дуже був радий, коли через кілька занять побачив дівчину в Ленінській кімнаті.

І так щоразу, відколи пропагандистом, сумнівні його проймають: щось не довір, чогось не пояснив. Не врахував настрою тих двох дівчат, що неохоче записували домашнє завдання.

Про свою роботу Василь Михайлович розповідає:

— Подобається, інакше, мабуть, і не зміг би. Кожного разу хочеться щось нове донести до молодих душ. Не раз відмічав про себе: все є на залятті — і поглиблене вивчення ленінських першоджерел, і чітка хронологія історичних подій, формулювання висновків. Самі комсомольці беруться за реферати — теж непогано. І все-таки, чогось не вистачало. Потім зрозумів, що треба більше живого спілкування з учасниками великих історичних подій в країні, образних розповідей про героїчні будні...

Двері з табличкою заступника директора Кіровоградської взуттєвої фабрики майже ніколи не закриваються. Йдуть до Василя Михайловича з своїми турботами, радощами.

— Я на сесію їду, заяву підпишіть, — хвилюється молода дівчина.

— Приходьте до нас на комсомольські збори, — тут як тут секретар комсомольської організації Олена Скляр...

Л. МАРКІДОВА.

Кіровоградська
взуттєва фабрика.

Спасибі за хорошу людину

Після випускного вечора хлопці довго сперечались, куди піти вчитись. Завжди так у випускників: попереду сто життєвих доріг, невідомих і зваблених, спробуй вибрати свою.

Були сумніви і в Сашка. Якось, прочитавши об'яву у молодіжній газеті про набір учнів в міське профтехучилище № 72, що на Ворошиловградщині, вирішив юнак стати шахтарем.

І ось Сашко в училищі, в групі електрослюсарів ділянки шахти. З перших днів його тут узяли як учня дисциплінованого і старанного. Комсомольці групи обрали його своїм ватажком. І не лише тому, що Сашко вчиться на «добре» і «відмінно», він — активіст училища. В добрій славі нашого учбового закладу чималий доробок хлопчини з села Пішаного Броду, що на Кіровоградщині.

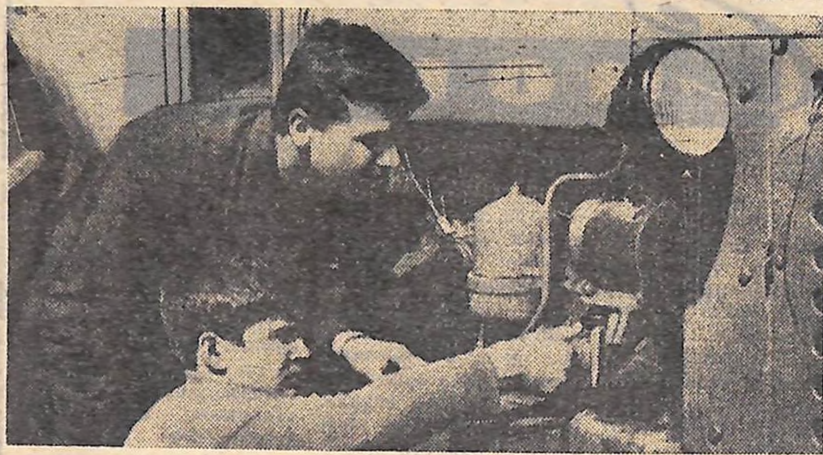
До Ленінського ювілею Сашко виготовив діючу модель шахтового електро-воза. Вона демонструвалась на обласній виставці робіт учнів профтехучилищ, витримавши до цього не один конкурс.

В спортивному житті училища Олександр Єременко теж не з останніх. Він регулярно відвідує секцію класичної боротьби. І ось результати: на районних спортивних змаганнях він зайняв перше місце (в напівсередній вазі), на обласних — друге.

Такі учні як Сашко — гордість нашого училища. Щире спасибі його землякам, вчителям, комсомольській організації за те, що виховали хорошу людину.

М. КАРПОВ,
викладач спецтехнології міського ПТУ № 72.

м. Свердловськ
Ворошиловградської області.

Більше половини випускників Новопраської середньої школи Олександрійського району вирішили стати механізаторами і залишитися працювати в рідному колгоспі імені В. І. Леніна. Володимир СТОКІЧ мріє стати комбайнером, а Віктор ГОРГОЦ — шофером. Що ж! Щасливо вам дороги, майбутні хлібороби!

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Сторінка

для
старшокласників №5 (20)

Зараз у старшокласників гаряча пора: прийшло літо, при-несло перші хвилювання екзаменів. І коли дев'ятикласники вже нині марять туристськими стежками, походами, спортивними зустрічами, то випускникам є над чим задуматися. Куди піти після школи? До інституту? Залишитися в рідному колгоспі, щоби пліч-о-пліч з батьками рости найдорожче на землі — хліб? Піти на завод? Всі професії гарні, обирай собі таку, котра більш до вподоби. Головне — не відірватися від землі, любити її, прикрашати самовідданою працею. Адже ти й прийшов у цей дивний, щедрий світ творити добро.

У сьогоднішньому випуску «Вітрила» твої ровесники, юний друже, обмінюються думками про вибір професії, про романтику степових буднів.

ЯКБІ Світлани довелося заповнювати автобіографічну анкету, то вона написала б: «1948 року народження. В 1968 році закінчила Новоукраїнську середню школу № 4. Працюю старшою вожатою в цій же школі». А далі... Просто немає таких граф, щоб детальніше дізнатися про комсомольку-піонервожату. В п'ятому класі вперше стала загальною вожатою. З класом не раз ходила в походи, збирала металевий лом, допомагала відстаючим учням. А вже у восьмому, коли прийняли до лав Ленінського комсомолу, обрали членом комітету комсомолу школи.

В кабінеті секретаря райкому комсомолу стояла якась боязку. Боялася, що її словам не повірять, не доручать. А хотіла стати піонервожатою.

Подумали. Знайома ділянка своїм хорошим справами. Видно, що зможе працювати, закохана в дітей. Доручили, повірили.

З тих пір пройшло три роки. Тепер учні молодших класів називають її «нашою Світланою», а старші, комсомольці, — Світланою Дем'янівною.

Робота у школі стала частиною життя. Був такий випадок. У райкомі комсомолу скликався триденний семінар вожатих. І кожного дня дівчина приходила до школи: не могла проїти мимо. Бо ж проводила засідання комітету комсомолу, а то збирається шкільний

КРЕДО СВІТЛАНИ ГОЛУБ

хор. А то й просто забігла на хвилину, щоб поцікавитись справами.

Коли запитав дівчину, чи любить свою професію, то відповіла «так» буде замало.

Неважко було сказати в тому, щоб вчасно провести збір загону, випустити стільникову, чи щось інше зробити? — говорить Світлана. Найперше, вбачаю, щоб виховувати учнів, прищеплювати їм риси комуністичної моралі. А що мрію про педагогічний інститут. Тож зараз вже хочеться бути педагогом.

Анкета «Вибір професії» — теж ініціатива Світлани. Роздали її десяти дев'яти класам. Ось уже в результаті. А знаєш б ви, як ходили учні біля Світлани радитись, яка професія краща, скільки мали розмов після закінчення уроків. Радилася з нею. Секретів не було, говорила, як рівні.

Світлану Голуб можна завжди побачити в гурті піонерів. Ось Люба Овчаренко, секретар комсомоль-

ської організації, із загонними во-жатами просить допомогти краще оформити стенд «Відмінники навчання». А ось голова ради загону Люба Беззідина принесла журнал підсумків навчання та санітарного стану за тиждень, щоб на шкільній лінійці вручити перехідний випел. А там Володя Шиптицький закінчив писати «Комсомольський прожектор». Обов'язково треба, щоб його подивилась вожата.

Поважають дівчину і в педагогічному колективі. Знають, коли вона взялась за якусь справу — доведе її до кінця.

Якоюсь вчитель по-дружньому розмовляла з Світланою. Говорила про її майбутню професію. Хтось доречно сказав, що педагогіка — це просто похання дівчини. І це так. Бо початок біографії педагога — в горній піонерській роботі.

С. БРОВЧЕНКО.
Новоукраїнський район.

НАВІЯЛИ МЕНІ РОМАШКИ

На письмовому столі — скромний букетик ромашок. Уже десятий рік з'являються лі квіти в мене. Я приношу їх із лісу. І завжди вони навівають мені весняні роздуми...

В молодших класах причиною моєї радості був прихід весни і наближення літа. В старших класах дещо змінились весняні перемир'я. В основному думала про те, що ось пройшов ще один навчальний рік і я стала дорослішою. А разом з цим хвилювала думка: «Куди піти після закінчення 10-го класу?»

І знову переді мною цей скромний букетик. Я розмовляю з квітами. Спочатку запитала їх про те, чи не смішно може зватися розмова шістнадцятирічної з ромашками? Адже лише моя шестирічна сестричка може розмовляти і з птахами, і з травами, і з сонечком. Запитала, і сама зрозуміла безглуздість свого запитання. Я вирішила в степовому селі, і з гордістю величати себе степівчанкою. Тож, коли виходжу в степ на могилу, чи не розмовляю я з сонцем, вітром, травами?!

А ромашки кивають голівками на знак згоди.

І почалася розмова... Шістнадцять літ мого життя... Останнє шкільне літо...

Зараз кожен випускник задумується над своїм майбутнім. Багато думала і я. І народилась у мене мрія. Велика, велика, запітна мрія — стати журналісткою. Я люблю свій степ, свій край, свою Батьківщину! Хочу їй присвятити всі свої поривання, всі справи. Я хочу, щоб життя моє було бурхливим! І бурі, і шторми. Я не хочу млявого існування з маленькими інтересами і мрієчками. Моя майбутня праця повинна бути романтичною. Для деякого з моїх друзів романтика — рожевий обрій. Для мене ж романтика — значить, долати труднощі, працювати невтомно, натхненно. Я знаю, що замість рожевого обрію буде не легка праця.

А ромашки кивають пішми глівками на знак згоди. Ці перші ніжні літні квіти, що навіяли мені роздуми про майбутнє.

Любов РУДЕНКО,
десятикласниця.

с. Олександрівка-1,
Олександрійського району.

Ровеснику

Ми грозою не перевірені,
Но кожда приде гроза,
Мы ведь больше, чем
уверены,
Что посмотрим ей в глаза.

Встанем, как один, серьезные,
И кака б там беда
Надвигала тучи грозные,
Все же — выстоим всегда.

Мы грозою не проверены,
Пусть не идет же к нам
гроза.

Хоть мы больше, чем
уверены,
Что посмотрим ей в глаза.

Вера КАРАМАЛАК,
девятикласниця Ольшан-
ской средней школы.

Любимла ТИМОФІЄНКО, Валентина ЛЕОНОВА та Валентина МОТУЗЕНКО—випускниці Ганнінської середньої школи Кіровоградського району. Після закінчення школи дівчата мріють поступити до Бобринецького профтехучилища. Як і батьки, вони будуть механізаторами.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ДЕСЯТЬ років. Минуло десять років з того дня, коли вперше для нас в житті пролунав шкільний дзвінок.

Вперше в житті... А ось уже пролунав для нас і останній... Ми вже ніколи не станемо школярами, не прийдемо у свій клас, не сядемо за шкільні парти. Навіть тяжко уявити, що більше ніколи не будемо учнями. Ми зараз стоїмо на порозі самостійного життя. Кожен прагне правильно знайти свою життєву стежину.

Багато хто з нас хоче стати студентами університетів, інститутів, технікумів. А мені, здається, що немає нічого прекраснішого в житті, ніж працювати в полі, вирощувати хліб.

Особисто я, після закінчення школи, мрію поступити в інститут сільського господарства на факультет механізації.

Любов до цієї професії, і взагалі до техніки, прищепила мені моя сестра Євгенія. Сама вона працює на тракторі уже шість років.

Завжди вона розповідала мені про своє задоволення від правильно обраної професії. А скільки раз брала мене з собою в по-

ле. І мені тоді, разом з нею, доводилося зустрічати захід сонця і залишати на серці наслідок проведеного в полі дня.

На все життя закарбувався у пам'яті подих землі весною. За обрій сонечко сідає. Тихо повіває своєю вечірньою прохолодою ві-

були хороші сходи золотих зерен. А земельних просторів має наша Батьківщина не один мільйон гектарів.

Навчаючись у шостому класі, всі учні нашого класу виготовляли наочні посібники, гербарії, і трапилось так, що вони потрапили на Виставку досягнень в народному господарстві. Так я став учасником цієї Виставки. Там мені довелося побачити дуже багато цікавого, розпізнати більше природу. Взагалі, захоплюючого було дуже багато. Це й закріпило мою мрію — мрію про професію хлібороба.

Я думаю, що моїх однодумців налічиться багато. Бо професія хлібороба — почесна.

В школі я часто зупиняюсь біля портрета передового механізатора колгоспу «Родина» Бровченка Михайла Володимировича. На його грудях — орден Леніна за почесну працю, в руках — газета, на столі — книги. Це механізатор нашого часу... А поряд — 16 Героїв Соціалістичної Праці. Всі вони — працівники полі.

Іван СИДОРЕНКО,
випускник Маловисківської
СШ № 3, учасник ВДНГ.

ЯК СІЛА
СЕСТРА
ЗА КЕРМО...

терець. Звідусіль чути запах свіжо-зеленої трави. При цьому душа переповнюється вдячністю за безмежну красу природи. В цю хвилину приємно слухати гуркіт моторів у полі, які закінчують свій робочий день. А в хлібороба день великий: в пору потрібно підготувати землю до сівби, щоб

Перед екзаменом.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

Спорт

ФУТБОЛ

«ЗІРКУ» ЛИХОМАНИТЬ

За останню декаду команди другої групи класу «А» провели три тури. Кіровоградська «Зірка» брала участь тільки в двох з них, бо один з її спаринг-партнерів — тернопільський «Авангард» був зайнятий у розгріші Кубка країни.

Після ряду слабо проведених матчів кіровоградці добре зіграли у Полтаві з «Будівельником». Правда, в дебюті їх спіткала невдача. Вже на сьомій хвилині господарі поля відкрили рахунок. Потім гості перехопили ініціативу і в першому таймі відкрити гол. Це зробив Володимир Дерябін. І другий тайм пройшов при перевазі наших земляків. Полтавчани кілька разів рятувалися вибиттям м'яча на кутові. Один з кутових майстерно подав Борис Петров, і м'яч опинився у сітці воріт. Кіро-

воградці перемогли з рахунком 2:1 і значно полішили своє турнірне становище.

А в останньому матчі, який «Зірка» провела в Житомирі з «Автомобілістом», знову прикра поразка. Суперник, правда, не із слабких. Але гості могли протримати нічийний рахунок майже протягом години. Під кінець розслабились, пропустили у свої ворота чотири м'ячі.

Захист «Зірки» виступав в ослабленому складі, не виступав основний воротар Леонід Колтун. А гідної заміни йому нема.

Нападаючі зіграли не кращим чином. Тільки незадовго до фінального свистка судді зустрічі, Андрій Товт сильно пробив по воротах «Автомобіліста». Воротар не міг утримати м'яч, випустив його з рук. Раніше всіх до нього встиг Віктор Сту-

пак, який і відкритав один гол.

Дублюючи склади цих команд зіграли внічию — 2:2.

Три наступних тури «Зірка» проведе також на виїзді. 12 червня вона гратиме у Сімферополі з «Таврією», 16-го — в Кривому Розі з «Кривбасом» і 20 червня — в Запоріжжі з «Металургом».

Відбувся останній тур зональних змагань, всесоюзних змагань серед вихованців груп підготовки молодих футболістів при командах класу «А» та «Б». Юнаки олександрійського «Шахтаря» приймали на своєму полі своїх земляків-однолітків з кіровоградської «Зірки». У цьому матчі вирішувалася доля третього місця. Воно дісталось олександрійцям, які перемогли з рахунком 2:1. Кіровоградці змушені були задовольнитися четвертим місцем.

Переможцями зони стали вихованці дніпропетровського «Дніпра». Вони і продовжуватимуть боротьбу у півфіналі. На другому місці юнаки харківського «Металіста».

ПЕРЕМОГА, ЯКОЇ ЧЕКАЛИ

МЕХІКО. 7 червня. (Спец. кор. ТАРС Е. Бірун, А. Качалов, Е. Саратов). Перемігши збірну Бельгії з переконливим рахунком 4:1 (1:0), футболісти СРСР реально претендують тепер на вихід у чвертьфінал чемпіонату світу. У них три очка після двох матчів. Нашій збірній досить зіграти внічию в останній зустрічі з Сальвадором, щоб зайняти місце у вісімці команд, які продовжують боротьбу за Кубок Жюльє Ріме.

Радянська збірна виступила проти бельгійців у такому складі: Кавасашвілі, Дзодзуашвілі (74-а хв. Кисельов), Шестернов, Калличин (34-а хв. — Ловчев), Хурцілава,

Афонін, Асатіані, Мунтян, Єврюжичін, Бишовець, Хмельницький.

Матч відбувався в середньому темпі. Наші спортсмени мали велику свободу дій, бо суперники не вели активної боротьби в середині поля. Це, очевидно, і визначило наперед спокійний характер атак, довгий розгріш м'яча. Правда, бельгійці на перших хвилинах мали можливість відкрити рахунок, але Вал Моєр у кульмінаційний момент в дуже гострій ситуації з трьох метрів послав м'яч у перекладку.

Першим відзначився у збірній СРСР Анатолій Бишовець, який забив гол з далекої дистанції точним ударом.

НОВИЙ ОБЛАСНИЙ РЕКОРД

На заочних легкоатлетичних змаганнях на першість України серед юнаків та дівчат (другий тур), що проходили на кіровоградському стадіоні СК «Зірка», було показано ряд хороших результатів.

Високе досягнення на стометровці у Т. Чернові (тренер В. Бадова) — 12,3 секунди. Це — повторення рекорду області для дорослих.

У секторі для стрибків у довжину вперта дуель між олександрійкою Л. Мікізіл (тренер Ж. Богоявленська) та кіровоградками О. Голуб і Т. Марущак (тренер В. Іванець) завершилася успішно для всіх трьох спортсменок. Закінчивши змагання з результатом 5,56 метра Т. Марущак вперше виконала норматив першого розряду. Впритул до кандидатського нормативу підійшла О. Голуб. Її результат 5,74 метра. А перемогла Лариса Мікізіл з результатом 5,96 метра. Мікізіл встановила новий рекорд області і вперше виконала норматив кандидата в майстри спорту.

На фото: Л. Мікізіл.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 10 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Кольорове телебачення. Школярів про мистецтво. (М). 10.40 — Телефільм. (Кіровоград). 12.25 — Телевісті. (К). 12.35 — Кіножурнал та художній фільм «Придатний до нестройової». (Кіровоград). 15.50 — Новини. (М). 15.55 — Назустріч виборам. (М). 18.00 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 18.30 — Концерт для молодих виборців. (Кірово-

град). 19.05 — Гумористична пауза. (Кіровоград). 19.15 — Телевісті. (К). 19.35 — Художній фільм «Придатний до нестройової». (Кіровоград). 20.55 — Оголошення. (Кіровоград). 21.00 — Естрадний концерт. (М). 21.30 — Кінопанорама. (М). 23.00 — Кольорове телебачення. Змагання з бігу на ярмі газети «Правда». Відеозапис. (М). 23.45 — Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 18.30 — Сторінки піонерського літопису. (К). 19.00 — «Твій товариш». (Дніпропетровськ). 19.35 — Будніок на Сумській. Вечір випускників Харківського інституту мистецтва. (Харків). 20.35 — Програма «Час». (М).

ЧЕТВЕР, 11 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 — Теле-

вісті. (К). 11.10 — Кіножурнал та художній фільм «Розплата» і серія. (Кіровоград). 14.00 — Кольорове телебачення. Міжнародні змагання з теніса на кубок «Девіса». СРСР-ЧССР. Півфінал. (М). 15.45 — Новини. (М). 15.55 — Назустріч виборам. (М). 18.00 — Робітниче життя. (Кіровоград). 18.30 — Для дітей «Цирк юних». (К). 19.00 — «Програма «Час». (М). 19.30 — Чемпіонат світу з футболу. СРСР — Сальвадор. (Мексика). Відеозапис. 21.00 — Кіножурнал та художній фільм «Розплата» і серія. (Кіровоград). 22.15 — Телефільм. (Кіровоград). 22.25 — Змагання з бігу на ярмі газети «Правда». Відеозапис. (М). 23.10 — Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 18.00 — Міжнародне життя. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Куди навчатися?

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 5

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1970-71 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує висококваліфікованих спеціалістів з таких професій: МУЛЯРИ, ТЕСЛЯРИ, ШТУКАТУРИ, ШТУКАТУРИ-МАЛЯРИ, СЛЮСАРІ-ТРУБОУКЛАДАЛЬНИКИ, СЛЮСАРІ-МОНТАЖНИКИ, СЛЮСАРІ-МОНТАЖНИКИ ПО ЗАГАЛЬНОМОНТАЖНИХ РОБОТАХ І ОБЛАДНАННЮ ЗАГАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ, СТОЛЯРИ-ТЕСЛЯРИ, МАЛЯРИ.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком 15 років і старше з освітою 8-10 класів без вступних іспитів.

Строк навчання на базі восьми класів — 1-2 роки, на базі 10 класів — 1 рік.

В училище приймаються демобілізовані воїни з лав Радянської Армії, які проходять навчання по скороченій програмі (6 місяців), їм виплачується стипендія в сумі 63 карбованців на місяць.

Учні забезпечуються безплатним гуртожитком, триразовим харчуванням, обмундированням, культурно-побутовим обслуговуванням.

При бажанні учні можуть відвідувати загальноосвітню школу робітничої молоді (8-10 класів).

Початок занять 1 вересня 1970 року. Вступники в училище подають на ім'я директора такі документи: заяву, автобіографію, паспорт чи свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, характеристику з школи, 4 фотокартки (розміром 3х4 см). Документи приймаються в канцелярії училища чи надсилаються поштою.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Олександрія, селище Димитрово, вул. Трудрезерва, 23.

ДИРЕКЦІЯ.

ХЕРСОНСЬКИЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ ім. ЦЮРУПІ

оголошує прийом студентів на 1970-71 навчальний рік

на перші курси таких факультетів:

АГРОНОМІЧНИЙ (спеціалізація — зрошуване землеробство і рисоводство),

ЗООТЕХНІЧНИЙ (спеціалізація — загальна зоотехнія і рибоводство),

ГІДРОМЕЛІОРАТИВНИЙ.

Особи, які закінчили інститут, одержують кваліфікації відповідно факультету і спеціалізації — вченого агронома, вченого агронома-рисовода, вченого зоотехніка, вченого зоотехніка-рибовода, інженера-гідротехніка.

Вступні іспити проводяться з 1 по 20 серпня 1970 року з дисциплін: на агрономічному і зоотехнічному факультеті — біології (усно), хімії (усно), фізики (усно); на гідромеліоративному факультеті — математики (усно й письмово), фізики (усно). Вступники на всі факультети здають іспити з російської мови і літератури — твір, особи, які закінчили українські чи інші національні школи — по бажанню: твір, переклад, диктант.

З 10 липня для вступників в інститут проводиться консультація. Заяви з документами приймаються до 31 липня 1970 року. До заяви додаються: документ про середню освіту (в оригіналі), характеристика для вступу у вуз (з школи чи останнього місця роботи), медична довідка (форма № 286), 4 фотокартки (знімки без головного убору розміром 3х4 см); особи, які мають стаж практичної роботи не менше двох років, а також допущення на навчання додають завірені керівниками підприємства чи організації витяг з трудової чи колгоспної книжки.

Заявляти починаються з 1 вересня 1970 року. Студенти забезпечуються стипендією і гуртожитком на загальних підставах.

При інституті організовані платні підготовчі курси з відірваного від виробництва строком навчання 2 місяці (з 1 червня по 1 серпня) і один місяць (з 1 липня по 1 серпня).

Бажуючі поступити на підготовчі курси здають в приймальну комісію всі необхідні для вступу в інститут документи, заяву про прийом на підготовчі курси і квитанцію про переклад грошей.

Вартість навчання на двомісячних курсах — 14 карбованців, місячних — 7 карбованців. Плата повністю на весь строк навчання на курсах вноситься поштовим відправленням на рахунок Інституту 14068 в Херсонському міському правлінні Держбанку не пізніше, ніж за два тижні до початку занять. Вступники на підготовчі курси забезпечуються гуртожитком.

Адреса Інституту: м. Херсон, в. сільськогосподарський Інститут.

РЕКТОРАТ.

ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ ТЕХНІКУМ

оголошує прийом учнів на 1970 — 71 навчальний рік на стаціонарний і заочний відділи.

ТЕХНІКУМ ГІТУЄ АГРОНОМІВ ТА БУХГАЛТЕРІВ для сільськогосподарських підприємств. Крім основної кваліфікації, КОЖНОМУ ВИПУСКНИКОВІ СТАЦІОНАРНОГО ВІДДІЛУ ПРИСВОЮЮТЬСЯ ДОДАТКОВІ: ТРАКТОРІСТА-МАШИНІСТА І ШОФЕРА.

На стаціонарний відділ першого курсу бухгалтерського (строк навчання 2 роки 10 місяців) і агрономічного (строк навчання 3 роки 6 місяців) відділів приймаються особи з освітою 8 і 9 класів; на другий курс бухгалтерського відділення приймаються особи, що закінчили 10 — 11 класів середньої школи (строк навчання 1 рік 10 місяців).

На заочний відділ по спеціальності «Бухгалтерський облік» на третій курс приймаються особи, які закінчили 10 — 11 класів середньої школи (строк навчання 2 роки).

Вступники складають іспити:

на базі восьми класів — з української мови (диктант), математики (усно);

на базі десяти класів — з української мови (твір), математики (усно).

Прийом документів: від учнів на базі восьми

класів — до 31 липня; від учнів на базі десяти класів — до 15 серпня.

До заяви на ім'я директора додаються: автобіографія, документ про освіту (в оригіналі), три фотокартки (розміром 3х4 см.), довідка про стан здоров'я (форма 286), характеристика, виписка з трудової книжки або книжки колгоспника (для осіб, що мають робочий стаж).

Вступні іспити проводяться з 1 по 20 серпня. При технікумі організовуються платні підготовчі курси з 20 липня по 1 серпня 1970 року. ІНОЗ. КОЖНОМУ ПРИ ОДЕРЖАННІ ПОЗИТИВНИХ ОЦІНОК НА ЕКЗАМЕНАХ, ЗАРАХОВУЮТЬСЯ:

а) надроблені на навчання колгоспом або радгоспом з стажом роботи не менше 1 року;

б) вступники, що мають виробничий стаж практичної роботи не менше 2-х років, а також військовослужбовці, звільнені від служби протягом 2-х років після звільнення.

При технікумі є гуртожиток, їдальня, кінозал і спортзал.

Документи надсилати на адресу: с. Шамілка, Знам'янського району, Кіровоградської області.

ДИРЕКЦІЯ.

КИЇВСЬКИЙ ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНИЙ ТЕХНІКУМ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ ім. М. ОСТРОВСЬКОГО

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1970 — 71 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На денне навчання по спеціальностях: ЕЛЕКТРОТЯГОВЕ ГОСПОДАРСТВО ЗАЛІЗНИЦЬ; РАДІОЗВ'ЯЗОК І РАДІОМОВЛЕННЯ; АВТОМАТИКА І ТЕЛЕМЕХАНІКА НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ (на базі восьмирічної і середньої школи); енергопостачання і енергетичне постачання залізничного транспорту; провідниковий зв'язок (на базі восьмирічної школи).

На заочне відділення по спеціальностях: АВТОМАТИКА І ТЕЛЕМЕХАНІКА НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ; РАДІОЗВ'ЯЗОК І РАДІОМОВЛЕННЯ; ПРОВІДНИКОВИЙ ЗВ'ЯЗОК; ЕНЕРГОПОСТАЧАННЯ І ЕНЕРГЕТИЧНЕ ГОСПОДАРСТВО ЗАЛІЗ-

НИЧНОГО ТРАНСПОРТУ; ЕЛЕКТРОТЯГОВЕ ГОСПОДАРСТВО ЗАЛІЗНИЦЬ (на базі восьмирічної і середньої школи).

Заяви приймаються на денне відділення в групи на базі восьмирічної школи з 1 червня по 31 липня, в групи на базі середньої школи — з 1 червня по 15 липня.

На заочне відділення з 4 травня по 15 серпня. Зараховані в технікум забезпечуються стипендією і гуртожитком на загальних підставах. Початок занять 1 вересня.

Адреса технікуму: м. Київ-37, Повітряно-флотський проспект, 35. Телефон 76-62-42.

ДИРЕКЦІЯ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, ресети відділів — 2-45-36.

„МОЛОДОЙ КОМУНАР“ — орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Оголошення

З 9 червня 1970 року в кінотеатрі «Комсомолец» розпочинає демонструватися новий кольоровий широкоформатний фільм «Визволення». Перші дві серії — «Вогнища дуга» та «Прорив». Початок сеансів о 10.30, 14.00 і 20.30.

В касах кінотеатру відкрито попередній продаж квитків.

ДИРЕКЦІЯ.